

[J. C. A. Larsen.]

ønskeligt at faa en Lovgivning, som man vidste vilde ligge fast i nogle Aar, saaledes at man kunde træffe sine Bestemmelser. Der er indført et særligt Afsnit i Lovforslaget vedrørende Handelen. Det er et Krav, som blev fremsat allerede i 1921, og et Krav, som fra Handelens Side er ført frem bestandig, og som er imødekommet her, idet man i Lovforslaget har et Afsnit for Handel, et Afsnit for Industri og Haandværk og saa de fælles Bestemmelser, som maa gælde dem begge.

Jeg tror, at dersom vi vedtager Lovforslaget, som det foreligger, uden nævneværdige Ændringer, vil der kunne blive Ro om Forholdet, og jeg vil ogsaa mene, at vi derved, i hvert Fald indenfor Industri og Haandværk, som jeg særlig er kendt med — men jeg vil haabe det samme for Handelen —, vil faa en Uddannelse, som følger det samme Spor, vi har fulgt herhjemme i en Række Aar, en god Haandværkeruddannelse, en god Handelsuddannelse; det er jo det, vi skal stræbe efter. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Harald Jensen: Der har været skiftende Belysninger over de Ændringer til Lærlingeloven, som har ligget paa Folketingets Bord i de sidste fire Aar. Over det Forslag, som daværende Socialminister Borgbjerg fremsatte i 1924, var der en Belysning, som er helt anderledes end den, der er over det Forslag, vi nu beskæftiger os med. I den daværende Socialministers Forslag var der taget Hensyn til de Krav, som har ligget i Befolkningen siden 70erne, bl. a. om et effektivt Tilsyn med Lærlingeforholdet, og der var udformet en Række Bestemmelser, som gjorde det muligt for Fremtiden at sikre Overholdelsen af Lærlingeloven. Man havde derved opnaaet den Beskyttelse af Lærlingenes og Forældrenes Interesser, som begge Parter afgjort har Krav paa, naar de indgaar kontraktlige Forhold vedrørende Op læring. Der var ligeledes i det Forslag, som den daværende Socialminister havde fremsat, taget Hensyn til at sikre Lærlingene en forsvarlig Uddannelse, ogsaa en Side af Spørgsmaalet, som er overordentlig vigtig, og som man i det lange Løb ikke kommer udenom. Dette Forslag blev ikke gennemført. Det var sidst til Behandling her i Tinget i 1925—26; men paa Grund af den Indsats, som det radikale Venstre ydede i Udvalget, var Forslaget efterhaanden ændret og afsvækket noget, skønt der dog var værdifulde Rester tilbage, da Forslaget blev

vedtaget her i Tinget og oversendt til Landstinget. Nu har den ærede Ordfører for Venstre (J. C. A. Larsen) beklaget sig over den Uro, der har været om dette Spørgsmaal i flere Aar, Ja, vel har der været Uro om Spørgsmaalet, men der vilde jo ikke have været noget i Vejen for, at vi kunde have truffet en Afgørelse i Samlingen 1925—26. Socialdemokratiet for sit Vedkommende var overordentlig villigt til at komme til en Afgørelse, men det var det ærede Medlems Parti, der forhindrede, at vi den Gang fik en Løsning, der kunde skaffe Ro, og jeg tror heller ikke, det vil blive muligt at skaffe Ro, saa længe ikke Venstre og de Konservative vil tage andre Standpunkter til Lærlingeloven, end disse Partier hidtil har taget.

Nu behandler vi altsaa et Lovforslag i en helt ny Belysning, et Lovforslag, som adskiller sig stærkt fra Socialministerens Forslag i 1924—25 og ogsaa stærkt fra det Forslag, som dette høje Ting vedtog i 1925—26. Det er den tredje Belysning af Lærlingeforslaget, vi nu faar, og man kan vel sige, det er en Arbejdsgiverbelysning, eller, hvis man vil sige det noget stærkere, at det er Arbejdskøberbelysning, der ligger over det Forslag, vi nu skal behandle. Vi finder det ogsaa i den højtærede Indenrigsministers Begrundelse under hans Fremsettelse af Lovforslaget her i dette høje Ting. Den højtærede Minister gjorde — det findes i Tidenden Sp. 58 — opmærksom paa, at han i Lovforslaget har bestræbt sig for „indenfor forsvarlige Grænser at imødekomme Ønsker og Krav fra Erhvervenes Udøvere“.

Det er altsaa Erhvervenes Udøvere og deres Ønsker og Krav, den højtærede Indenrigsminister har villet imødekomme, men dermed mener den højtærede Minister aabenbart Mestre og Arbejdsgivere. Der er ikke taget Hensyn til den anden Part, til de Lærlinge, som udøver Erhvervet, og de Forældre, som har Ansvaret for deres unge Sønners og unge Døtres Fremtid, men den højtærede Minister har altsaa bestræbt sig for at tage Hensyn til Haandværksmestrenes og Arbejdsgivernes Interesser. Paa denne Baggrund har man vel Lov til at sige, at det foreliggende Forslag til Ændringer i Lærlingeloven er blevet et Led i den højtærede Regerings Klassepolitik. Det er ikke Hensynet til Lærlingenes og Forældrenes Interesser, der har været det afgørende, men udelukkende været Hensynet til Haandværksmestre og Arbejdsgivere, og man har altsaa kun taget Hensyn til den ene Part i et Forhold, hvor der dog faktisk er to